

OBSAH

- ▶ 1 Úvodník
- ▶ 3 Doporučujeme
- ▶ 4 Inspirovna
- ▶ 6 Zahradá všech
- ▶ 7 Zpravodaj na nástěnku
- ▶ 8 AVX Bzenec
- ▶ 11 Klimatická spravedlnost
- ▶ 14 Paroz na Praze 3
- ▶ 15 Novinky EFES
- ▶ 16 Dny kapitalismu
- ▶ 17 Tiráž, kontakty

Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím pošlete na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

(KVĚTEN 2016)

HARAŠÍ JIM V HLAVĚ – HARAŠÍ ZBRANĚMI

Bepečnostní situace v Evropě a ve světě se zhoršuje. Těch kroků bylo již vykonáno mnoho, vždy zněla varování, že zvyšují napětí, a vždy následovaly další kroky. Sotva proto, že by tak činili lidé nižší inteligence, s objektivně existující myšlenkovou nedostatečností chápat souvislosti, kteří ani v dospělosti nevědí, že kamna pálí. Je to jistě úmysl. Úmysl standardním rozumem vybavených lidí, dosti inteligentních, vesměs s tituly, leč přesto – hloupých.

Jedním z posledních kroků je rozhodnutí umístit na Balkáně a v Pobaltí tzv. protiraketový štít USA. Ten štít, jehož součástí měl být před deseti lety i radar v Brdech. Kritici a odpůrci radaru Národní protiraketové obrany USA snesli tehdy desítky důvodů proti: technicko-vojenské, politické, zdravotní, ekonomické, ekologické. Ukázali, že nejde o obranu před útokem, ale o obranu před odvetným protiútokem, že je namířen zejména proti Rusku, má z ČR učinit rukojmí cizích válkychtivých kruhů, spolupachatele možné války, jeden z prvních válečných cílů, že zvyšuje

mezinárodní napětí a riziko války, že by měl zdravotní následky pro okolní obyvatele, že by ekonomicky poškodil majitele tamních nemovitostí atd. Aktivistům iniciativy Ne základnám se po několika letech podařilo, aby vláda stáhla ze sněmovny návrh smlouvy ČR s USA a zanedlouho na to projekt „zařízl“ i sám prezident Barack Obama.

VÝMYSL VLÁDNÍCH KRUHŮ

Jedno z nejstupidnějších tvrzení propagátorů radaru a tohoto štítu ve východní Evropě tehdy bylo, že má chránit před útokem raket Íránu a KLDR, ačkoli už jen pohled na glóbus odhaloval lživost tohoto „argumentu“. Zdá se, že výuka zeměpisu ve Washingtonu a Bruselu za 10 let nijak nepokročila, asi spíše naopak, neboť tato pitomost je opakována. To i přesto, že navíc zatím Írán podepsal dohodu o svém jaderném programu a je jasnější, co chce a může. Tentokrát v tom ČR „nejede“, ale to pobaltské státy a Rumunsko neomlouvá. Co to má znamenat? Co si myslet o politicko-vojensko-mediálních kruzích, které opakují vyvrácenou lež?

Nejnovějším výmyslem-nesmyslem ze strany vládních kruhů ČR je návrh vyslat 100 vojáků do společných jednotek NATO u hranic s Ruskem. Vojenský význam je nicotný, bude to tudíž politická stafáž pro cizí vojenské avantýry. Stejně jako v minulých letech v Afghánistánu a Iráku.

Rozložit zodpovědnost za válku a vraždění i na vazaly vysláním jejich vojáků či jejich politickým souhlasem – viz Libye, Sýrie, Ukrajina – a umlčet tak jejich odpor vůči následkům, kupř. migrantům. Neprošel radar, tak je třeba ČR zaháčkovat v takřka celosvětové síti rukojmí mocenských sil Západu jinak. USA mají zhruba tři čtvrtě tisícovky vojenských základen ve více než polovině z celkového počtu zemí světa. Je svět bezpečnější? Není, naopak, jak již si lidé dávno všimli, destabilizace hrozí zvláště v těch státech, kde mají USA velvyslanectví. Vojenské výdaje USA dlouhodobě představují 40 až 50 % celosvětových zbrojních výdajů, výdaje států NATO představují okolo tří čtvrtin. Může se cítit ohrožen někdo, jehož vojenské výdaje se pohybují na úrovni součtu 20 až 30 dalších států s největšími zbrojními výdaji, nota bene, když většina z nich je jeho spojenci? Jak by asi dopadl útok Ruska, před nímž tak často šéfstvo USA, NATO, EU a států EU,

různí politologové a média varují, když vojenské výdaje Ruska jsou asi desetinou výdajů států NATO a tomu odpovídají i poměry počtů řady zbraní krom jaderných a raketových, když má ve zbrani jen asi čtvrtinu vojáků NATO, když má v zahraničí několikasetkrát méně vojenských základen, než státy NATO, atd.?

PODVOD PRORŮSTÁ DO VŠECH SFÉR

To, zda jde o přípravu vážné míněné agrese vůči Rusku, případně i Číně, kdy hrozí jaderný konec lidstva, či zda jde jen o zastrasování RF a Evropy s cílem rozvolnit ekonomické vazby EU a RF a připoutat EU k ekonomice USA (smlouvou TTIP), přičemž to udělá kšeft pro vojenskoprůmyslový komplex, je nejasné. Určitě jsou zastánci obou verzí, takže maximální obezřetnost je na místě.

Je to současně dokladem, že intelektuální a mravní úroveň současných mocenských špiček je tristní. Jestliže před půl stoletím se výrok o lži jako pracovní metodě týkal jedinců, dnes je to masová, systémová věc. Podvod prorostl do asi všech sfér. Výroba, obchod, politika, média, zdravotnictví, školství, kultura, justice, sport, věda – nadhod-

nocené výkony, podhodnocené emise, zatajené složení a falešný původ zboží, volební sliby, propagandistické zpravodajství, mediální manipulace, pochybné léky, turbotituly, zkorumpovaní policisté, prokurátoři i soudci, prodané zápasy, koupené výsledky, umělé celebrity, neseriozní vědecké práce... Tzv. tradiční politické strany se nemohou divit ztrátě důvěryhodnosti, když jejich šéfstva se rétoricky přiživují na dané ideologii, ale činy konají zcela jiné, ku prospěchu svému a svých loutkovodičů. Kdysi politický post spojoval moc, bohatství a status, panovník byl víceméně

vyváženým jejich průmětem a nesl komplex této zodpovědnosti. Dělbá rolí, kdy někomu stačí bohatství a jiný se spokojí s mocí bez uctívaného statusu, vynáší do klíčových vlivových pozic nevyvážené osobnosti s některými vlastnostmi přerostlými a jinými zakrnělými, bez pocitu celistvé zodpovědnosti, bez moudrosti.

KOMU V HLAVĚ HARAŠÍ

Zodpovědnost za vzniklé napětí mají především mocenské kruhy USA, EU a členských států EU a NATO. Zodpovědnost Ruska a dalších zemí odpovídá jejich vojenskému potenciálu a tomu, že nejsou iniciátory této nové studené války. Nic to ale nevytváří o tom, jak by se chovaly, kdyby měly šanci jako jejich momentální oponenti. Možnosti a zodpovědnost občanů Unie včetně ČR jsou limitovány. Možnosti ale existují a zodpovědnost za naši politickou reprezentaci z nás nikdo nesejme, tím spíše v zemi s demokratickými mechanismy. Jen stěží sami přímo změním dnešní politickou smetánku, která zkysla, je k tomu třeba více voličů. Vyspělých voličů. Voličů, kteří se naučí rozumět společným, veřejným problé-

mům a financím, naučí hledat informace a řešení, rozhodovat a nést zodpovědnost za své skutky. Třeba skrze participativní rozpočet svého města či kraje, skrze referenda místní, krajská a celostátní, skrze ekonomickou demokracii. Zeměkoule je náš společný domov, rozhodovat o něm proto musíme společně, férově. Na drtivou většinu věcí lze mít – a je to přínosné – rozličné názory. Krom dvou záležitostí: zachování životního prostředí a mír. Pokud si někdo namýšlí, že mír a životně životní prostředí netřeba, tak mu haraší.◀

Karel Růžička

DOPORUČUJEME

► https://www.youtube.com/watch?v=BU_7lyhdKYO
Video na našem YouTube kanále z Kulturního centra Prádelna na téma „Případ Klinika“, záznam z 21. dubna 2016.

► <http://stoces.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=520590>
Co by Masaryk netoleroval, je rozkradení a výprodej ekonomiky tohoto státu, v jejichž důsledku jsme ekonomicky okupovanou zemí. On sám při vzniku Československa postupoval přesně opačně!

► <http://denikreferendum.cz/clanek/22949-kdo-zpozduje-pripravu-zakona-o-socialnim-bydleni>
Zdržováním Zákona o sociálním bydlení stát přichází o nemalé finance, jak se dozvíte v článku Štěpána Ripky v Deníku Referendum.

► <http://denikreferendum.cz/clanek/22993-z-blokady-konec-zvo-nec-aneb-v-prvni-linii-energeticke-revoluce>
Ekologičtí aktivisté a autoři Deníku Referendum Josef Patočka a Radek Kubala přibližují průběh, význam i protestní inspirace z letošního setkání Ende Gelände, během něhož se zúčastnili dosud největšího projevu klimatické neposlušnosti vůbec.

► <http://denikreferendum.cz/clanek/22978-ende-gelande-ukazalo-jakou-maji-lide-silu>
Aktivisté z celého světa o víkendu uspěli s blokadou uhelného dolu v německé Lužici. Hnutí jako Ende Gelände chtějí ukázat, že vlastnit doly a elektrárny na uhlí s sebou nese riziko ve stále větší míře úspěšné občanské neposlušnosti.

iDNES.cz

 INSPIROVNA

NA SLOVÍČKO, SOUSEDÉ

ANEB TVORBA VIZE KOMUNITY V OBCI KUNRATICE U FRÝDLANTU

VŠEM POZITIVNÍM DEVIANTŮM!

Poslední dobou se roztrhl pytel s dobrými zprávami z obcí a regionů. Doslycháme se o případech, kdy se někomu něco podařilo, co by mohlo povzbudit k následování. Aby to nebyly jen zprávy z druhé ruky, otevíráme tento koutek se samoobslužnou inspirovnou (podle vzoru poradna). Napište nám o událostech z vašeho okolí, které stojí za zaznamenání a obsahují zkušenosti využitelné i jinde. Informujte nás o ostrůvkách pozitivní deviace, ať se nákaza šíří! ◀

Kunratice jsou vesnice na severu republiky, leží 3,5 km od města Frýdlantu nedaleko hraničního přechodu do Polska. Jsou zmiňovány již roku 1377, leží na historické obchodní cestě na Žitavu, což jim v době míru přinášelo prosperitu, v době války zase mnoho škod a strastí. Tolik z webových stránek obce s 390 obyvateli, kteří mají štěstí, že už druhé volební období pů-

ty, koláče, připravily dobroty a pod vedením facilitátorky RNDr. Blaženy Huškové a jejích kolegyn z Nadace Partnerství diskutovali občané o současnosti a budoucím vývoji své obce. Od počátečního popisu stávajícího stavu a žádoucí budoucnosti se diskuze v plénu i v pracovních skupinách přesunula do konkrétních kroků vize obce.

Organizátorům z řad obyvatel

sobí v obci šikovný, mladý a ještě stále nadšený starosta Milan Götz.

Ve dnech 30. 11. až 1. 12. 2012 probíhala v obci veřejná debata „Na slovíčko, sousedé“, a my s kolegou Ing. Vladimírem Opatrným se jí účastnili. Lidé přišli v hojném počtu, ženy napekly buch-

obce se podařilo, že přišla většina občanů, kteří měli chuť se zapojit do věcí veřejných, do plánování přeměn, novinek.

A 8. dubna 2016 jsme jeli do Kunratic za starostou Götzem s otázkou, jak se daří plnit vybrané projekty? A co občané, jsou v Kunraticích nadšení pro věci veřejné i dnes?

PANE STAROSTO, JAK PLNÍTE AKCE, KTERÉ JSTE V ROCE 2012 VE VEŘEJNÉ DEBATĚ NAPLÁNOVALI NA PŘÍŠTÍ OBDOBÍ ČINNOSTI OBCE A CO OBČANÉ!

Na základě veřejné diskuze Na slovíčko, sousedé, vznikl Program rozvoje obce 2015 – 2020, kde je 27 občanů vytipovaných akcí pro obec důležitých, akcí za téměř 100 mil. Kč. V obecní pokladně prozatím máme 6 mil. Kč. K prioritním přáním občanů pat-

ří Kulturní dům, který se v letošním roce obci podařilo od Sokolu získat. Nyní je na nás příprava rekonstrukce budovy.

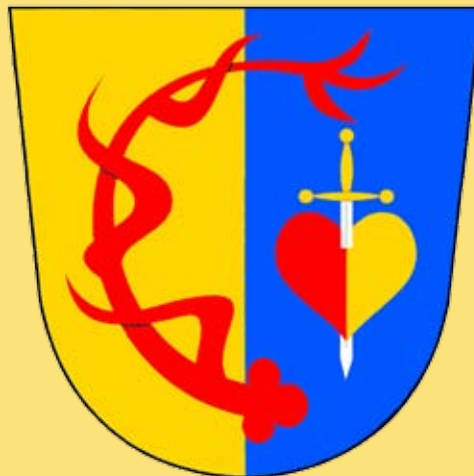
Sokol kromě Kulturního domu předal obci i fotbalové hřiště, garáž a kabiny s tím, že se o vše musí obec postarat.

Nejdůležitějším výsledkem veřejné debaty je zlepšení kulturně společenského života: díky spolkům a občanům můžeme dnes nabídnout pestrou škálu akcí pro děti i dospělé, například žádaný je „Lékař radí“, dále oblíbenými jsou hasičský ples, maškarní karneval pro děti, šachový turnaj, maškarní karneval pro dospělé. Zařazujeme i Den Země, aneb Kunratické gruntování. Příznivě hodnocené jsou rovněž Myslivecké hody, hasičská soutěž „O pohár obce Kunratice“, Merlin nohejbal, Kunratická stopa – letos 30. ročník, Kunratické drakování, Kunratická Jamparáda a další.

Vznikl astronomický kroužek, pořídili jsme nové stoly na stolní tenis, vybavení pro nohejbal. Již tradiční jsou zmiňované přednášky Lékař radí, drakování, adventní procházka do Heřmanic, každoroční celostátní soutěž ve vaření marmelády Jam Paráda a jiné.

CO JEŠTĚ POVAŽUJETE ZA DŮLEŽITÉ PRO FUNGOVÁNÍ NAŠÍ OBCE!

Především jsem rád, že i v tak malé obci jako jsou Kunratice, provozujeme mateřskou školkou, základní školu a veřejnou knihovnu. Jsem rád, že v obci působí podnikatelé v zemědělství, v živočišné a rostlinné výrobě, v zahradnictví, stavebních pracích a dalších řemeslech.

Naopak mě mrzí, že areál bývalého statku čp. 1 chátrá, a že se nám nepodařilo přesvědčit majitele chátrajících domů uprostřed obce, aby se pustili do jejich rekonstrukce a přestavěli je například na domy pro seniory. Na tento účel by mohli získat

dotace z programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR, ale bohužel chyběla potřebná vůle.

Podobně chátrá, a občané to špatně vnímají, další objekt, kde se původně vyráběla marmeláda, tzv. Marmeládka. Objekt chtělo několik zájemců odkoupit, ale nepodařilo se jim s majiteli dohodnout. Jsem rád, že je u nás bohatý spolkový život: TJ Sokol, fotbalový oddíl má 20 členů, Hasiči Kunratice mají 100 členů a Myslivecké sdružení 14 členů. Že lidé v obci dobře vnímají péči o areál kostela Věch svatých, který je nemovitou kulturní památkou ČR.

Jsem pyšný na to, že se tu našli čtyři kluci, kteří aniž by jim kdo cokoli přikázal, dobrovolně uklízí v obci.

Jsem rád, že jsme si našli i cestu k přeshraniční spolupráci s obcí Piensk, Polsko. Při setkávání s obyvateli Piensku zjišťujeme, že máme obdobné problémy. Pro obec je velice důležitá účast ve sdružení obci v Mikroregionu Frýdlantsko.

Ale nepovedlo se nám: Zasítovat lokality pro stavbu rodinných

domků. Mladí lidé, kterým se v obci líbí a chtěli by v ní zůstat, stále nemají kde bydlet. Slíbili jsme, ale dosud neuskutečnili, opravu obecních silnic, vybudování víceúčelového hřiště, nepodařilo se nám získat dotaci na cyklostezku na Hartu.

PANE STAROSTO, Z MÉDIÍ ALE VÍME, ŽE VÁS TRÁPÍ DALEKO PODSTATNĚJŠÍ VĚCI PRO ŽIVOT OBCE, NEŽ ZASÍŤOVÁNÍ VYTIPOVANÉ LOKALITY PRO RODINNÉ DOMKY, ŽE!

Pro Kunratice, Dětrichov a Heřmanice a možná i další města a obce je životně důležitý výsledek mezistátního jednání s Polskem o

DŮLEŽITÉ JE JEDNÁNÍ S POLSKEM O EKOLOGICKY SPORNÝCH PROJEKTECH

ekologicky sporných projektech: těžby uhlí v nedalekém hnědo-uhelném dole Turow, kde se těžaři při další těžbě dostanou o 60 m pod úroveň Severního moře a my

se obáváme, že v důsledku toho přijdeme o zdroje pitné vody.

Dalším velkým problémem narušujícím životní prostředí v obci a jejím okolí, který řešíme na úrovni Libereckého kraje, je agresivní noční světelné záření z velkoplošných skleníků umístěných na polském území v těsné blízkosti hranic. Vlastník již přislíbil jejich noční zastínění.

V současné složité době řeším i bezpečnost obce, běžně totiž dochází k trestné činnosti z řad polských obyvatel, ale bohužel je potřebná součinnost mezi českou a polskou policií složitá. Nyní jednáme ve spolupráci se sousedními obcemi Heřmanicemi a Dětrichovem s Městskou policií Chrastava o zajištění hlídek i kamerového sledování přístupových cest do obce a napojení na centrální pult policie ve Frýdlantu. K získání finančních prostředků na zajištění systému musí obec zpracovat Plán prevence kriminality, což předpokládá nastudovat několik desítek stránek příslušných informací a požadavků. Tak hurá do toho. I příprava zadání představuje řadu času.

A nemocnice ve Frýdlantu? Ta je v soukromých rukách a majitelům jde pouze o „byznys“. Když

například zavřou internu, nikdo proti tomu nemůže nic dělat.

A CO VÁS ČEKÁ V NEJBLIŽŠÍ I VZDÁLENĚJŠÍ DOBĚ!

V nejbližší době bych rád připravil projektovou dokumentaci na rekonstrukci Kulturního domu, aby se tu mohli scházet mladí i ti starší v příjemném prostředí.

Už v předchozích letech jsme uvažovali o zřízení obecní firmy, kde bychom zaměstnali lidi z obce. Například jsme chtěli v zimním období vyrábět zámkovou dlažbu a přes léto pokládat chodníky. Uvažovali jsme i o výrobě pelet v bývalé granulárně, která zde fungovala, ale areál není náš a uvnitř již chybí potřebná technologie. Ale zatím máme i jiné obavy jako je například konkurenceschopnost. Takový obecní sociální podnik totiž nedokáže konkurovat klasickým firmám ve výběrových řízeních na veřejné zakázky, protože v zákoně O veřejných zakázkách není sociální podnik nikterak zvýhodněn, takže by práci zase kunratičtí neměli a není tedy důvod, proč takovou firmu zakládat. Ano, třeba bude řešením obecní zemědělské družstvo, ale tak daleko nejsme. Za obcí jsou ovocné sady, které

nám patří. Uvažujeme o jejich využití, uvažujeme o tom, že si pořídíme domácí výrobu marmelády á la „Stará dáma“, kde si lidé budou moci vyrobit svoji marmeládu, a kde se budou pořádat přednášky a sezení na téma marmeláda (pozn. Inspiraci nám poskytla firma Stará dáma s.r.o.. Ta vyrábí mošty, šťávy, nektary a ovocná vína v Křižanech na Českolipsku.)

Na webových stránkách www.obeckunratice.cz jsme si všimli, že již od roku 2010 vychází v obci občasník Kunratický Kurýr, jehož redaktorem i šéfredaktorem je starosta. A jak se dovídáme, většinou noviny píše přes noc a ráno je roznáší a předává lidem. Popovídá si s nimi a zároveň se od občanů dozvídá, kde co vážne, že někde něco teče, anebo naopak neteče, co je potřeba opravit, změnit, narovnat. ◀

A UŽ SAMI SEBE SE PTÁME, JE TO TEN NÁVOD NA DOBRÉHO STAROSTU!

Se starostou Milanem Götzem v obci Kunratice hovořili Ing. Jaroslava Slabá a Ing. Vladimír Opatrný

ODKAZY

► www.obeckunratice.cz

ZAHRADA ČECH s.r.o.

ZAHRADA VŠECH

Plánuje se akce na 17.září od 14 hod., což je poslední den, kdy co se koná Zahrada Čech. Naše akce se bude jmenovat Zahrada všech, a bude to malé „punkové“ setkání na dvoře čajovny Hora, ulice Osvobození, Litoměřice. Sháníme lidi, kteří by chtěli na stánku prodávat svoje domácí řemeslné výrobky nebo přebytky ze zahrady, třeba i sazenice. Taky by se hodili lidé, kteří mohou předvést praktickou přednášku na téma zahrada nebo soběstačnost. Jsme otevřeni pro další nápady. ◀

SÁM VOJÁK V POLI?

Myslíte jako my, ale není s kým si o tom promluvit? Chtěli byste se zapojit, ale nevíte jak začít? Možná vám můžeme pomoci – právě tímto Zpravodajem AZ. Můžete jej šířit elektronicky a postupně tak navazovat kontakt s dalšími podobně smýšlejícími. Pokud zároveň začnou psát a posílat zprávy do naší Inspirovny, máte obrovský kus práce za sebou.

Kdo se však chce pustit do něčeho konkrétního, potřebuje víc než virtuální kamarády, kteří se v

reálu nedokážou pohybovat rychlostí světla jako jejich zprávy. Kde sehnat podporu v místě? Jak odstartovat efektivní aktivity zdola? Jak dát dohromady skupinu, která pak může uvažovat třeba o projektu v participativním rozpočtu – a zpočátku vůbec při prosazování participace?

Základem je o něco starší vynález, než je internet. Je jím papír. Když si Zpravodaj AZ vytisknete, můžete jej nechat kolovat, a pokud potisknete jen jednu stranu papíru, je druhá volná pro poznámky a nápady. Současně založte nástěnku někde na veřejnosti a zkuste tam zpravodaj vylepit. Mohou se u něj zastavit i lidé, kteří by vás nenapadli, třeba maminka s kočárkem, která si tak zkrátí povinné drncání. Lidé, kteří čekají na autobus. Parta studentů, která se tudy pravidelně vrací ze školy.

Měl by tam být i kontakt. Lidi, kteří chtějí něčeho dosáhnout, o sobě musí vědět. Možná i místo a datum. Musím se sejít, když se chci domluvit. Nejspíš i téma, aby se probíralo něco uchopitelného. Hlava chrlící obecné řeči všemi směry jen zbytečně zahřívá vesmír.

Jak vidět, není až tak těžké začít. A pokud to má vydržet, nejspíš má smysl vyzkoušet všechny naznačené postupy – šířit Zpravodaj AZ elektronicky. Povzbuzovat k reakcím a ke zpravodajství do Inspirovny. Nechat kolovat papírovou verzi a další vylepit na nástěnku. Tam to spojit s nabídkou pravidelného setkávání, jehož prvním úkolem je sestavit aktuální místní agendu.

Možná se zdá i tohle všechno málo. Tak nám napište. Sejdeme se a probereme to spolu. ◀

ZA NÍZKÉ MZDY SE NEVYPLATÍ PRACOVAT

Asi před čtrnácti dny vyšel na blogu článek o firmě AVX Bzenec. Ten si zde stále můžete přečíst, ale už není v původním znění. Musel jsem ho pozměnit, protože prý nebyl plně pravdivý, i když samotní spolupracovníci měli jiný názor.

Vlastně přes noc jsem se stal „podnikovým hrdinou“, protože obsah článku se stal mezi pracovníky firmy brzy známý a jejich závěr byl takový, že se konečně někdo ozval a vyšel s pravdou ven, aby upozornil na určité nedostatky, které firma využívá jako nástroj svého mocenského postavení. A i když článek byl na-

psán na jednu firmu, po svých zkušenostech i z jiných firem mohu říci, že se netýká jen jí, ale mnohých dalších, které zde začaly fungovat po roce 1989. Rozhodl jsem se proto, že své poznatky zevšeobecním, aby se poznali i v jiných firmách a uvědomili si, že se

sem zavedlo jakési bezpráví, které odnáší obyčejní lidé. Přímou na Vlajce prezidenta České republiky je napsáno „Pravda vítězí“ a i když je hledání pravdy pro někoho příliš obtížné, nakonec vždy zvítězí a pokud se jí to ještě nepodařilo, je společnost v jakési válce a bude v ní do té doby, dokud pravda nezvítězí.

FIRMY MALÉ, STŘEDNÍ A VELKÉ

U nás se firmy běžně rozdělují na malé, to je do 50 zaměstnanců, střední do 500 a velké nad 500 zaměstnanců. Pro ty velké platí, že mají dost široký sortiment

výroby, více odběratelů, jsou na trhu už několik desítek let, mají dostatek kontaktů, zkušeností a odborníků, takže je nějaká změna na trhu hned tak nevyvede z rovnováhy. Vedení firmy si už jistě umí předem spočítat, jaké bude mít vstupy do výroby, náklady z provozu a firemní zisk, tedy jakousi rentabilitu výroby. Také si musí být vědomo toho, kde investuje a jaké jsou tam náklady energetické, ale především mzdové. U těch mzdových by firma měla dodržovat určitá pravidla ve společnosti, kde by nemělo platit toto: budu vyrábět velké množství výrobků, budu lidem vyplácet mzdy, ale i když budu mít na daném trhu významné postavení, předpokládám, že moje výrobky si budou kupovat lidé z jiných firem, protože tam mají vyšší mzdy. Pokud půjde nějaká velká firma právě s takovým záměrem investovat do dané oblasti, podaří se jí akorát tak destabilizovat poměry v této oblasti, protože si značná část obyvatelstva, která bude závislá na příjmech z dané práce, nebude moci dovolit pořídit ani to, co sami vyrábějí. A

kdyby tak rozmýšleli ve všech firmách, neprodalo by se prakticky nic, protože by lidé na nic neměli. Velké firmy mají nejlepší podmínky na stabilizaci pracovníků,

od výše jejich mezd se potom odvíjejí mzdy i v jiných okolních firmách, které však už zpravidla nedosahují výše vůdčí firmy, která si vyšší mzdové výdaje může dovolit. Tímto se tak stabilizují poměry na trhu s pracovní silou, většina lidí pracuje právě tam a menší firmy si buď přitáhnou jen odborníky nebo osoby z blízkého okolí. Všeobecně řečeno, lidé musí přecházet za spolehlivým výdělkem do velkých firem a ne obráceně, jinak se destabilizuje pracovní prostředí.

CO TO ZNAMENÁ V PRAXI!

1. Minimální mzda k 1.1.2016 stanovená vládou je 9900 Kč. Je logické, že takovou mzdu by měli pobírat ti, kteří vykonávají nenáročnou a jednoduchou práci,

to jest taková, kteří na něco dohlížejí, občas zkontrolují resp. pracovní činnost nevykonávají po celou pracovní dobu. Ti, kteří vykonávají práce fyzicky náročné, bez možnosti odpočinku, v časové tísní, ve ztíženém pracovním prostředí, tj. hluku, špatně klimatizovaném prostředí, v nepřetržitém provozu, dvanáctihodinových směnách a jiných podmínkách, by měli mít už v základní mzdě zohledněné tyto pro práci zhoršující podmínky. Budeme-li vycházet z faktu, že průměrná mzda v ČR je dnes na úrovni 28 tisíc korun, potom základní mzda dělníků, moderně se říká operátorů, by se měla pohybovat na úrovni: Minimální mzda 9900 a příplatek za: nepřetržitý provoz 1000 Kč, dvanáctihodinové směny 1000 Kč, hlučnost 1000 Kč, fyzicky náročnou práci 2000 až 3000 Kč. Počítám-li dobře, mělo by se jednat o částku kolem 15 tisíc korun hrubého. Ani toto není bůhvíco, ale připočteme-li k tomu ještě příplatky za práci v noci, o víkendech, případně přesčasy, které by ale měly odpovídat Zákoníku práce, potom by se člověk už nemusel stydět za to, že pracuje v takové firmě. Převédeme-li základní částku na hodinovou mzdu a budeme-li

vycházet z měsíčního fondu pracovní doby, který je v takovém provozu kolem 165 hodin, potom dolní hranice hodinové mzdy bez příplatků se musí pohybovat na úrovni 90 korun. O takové částce se pracovníkům mnohých i velkých firem může jen zdát, výjimkou jsou jen ti, kteří tam pracují už hodně dlouho nebo zastávají řídicí funkce.

Dá se také říci nebo napsat obráceně. Cena práce na takovém pracovišti je minimálně 90 korun. Pokud firma za takovou práci někomu platí např. 75 korun za hodinu, potom taková osoba vlastně každou hodinu financuje

firmu 15-ti korunami, což za měsíc představuje téměř 2,5 tisíce korun. Ptám se, z jakého důvodu má obyčejný člověk financovat firmu, když se k tomu nijak nezávázal a ani nemá důvod takovou firmu uvěřovat, když mu to firma nikdy nevrátí. Proč taková firma zneužívá dobroty takového jedince, když na to nemá žádné ani nejmenší morální právo?

2. Když průměrná mzda pracovníků Škody Mladá Boleslav má být asi 36 ti-

síc korun a ti lidé nedělají o mnoho náročnější práci než v Bzenci a podobných firmách, které jsou jejich dodavateli, proč mají být tito pracovníci tak znevýhodněni proti pracovníkům Škodovky? Zneužívá ona, případně jiní koncoví výrobci svého postavení a diktuje svým dodavatelům tvrdé cenové podmínky dodávek? Nad tím by se měl někdo zamyslet.

3. Dvanáctihodinová pracovní doba. Naši pradědové si před více než 100 lety vybojovali osmihodinovou pracovní dobu, to je doba, kdy by se lidé kromě práce a spánku mohli věnovat také rodině, případně jiným osobním zájmům. Bohužel nekompromisní kapitalistické zájmy a lidská bezohlednost nám sem znovu přivedly tyto pracovní podmínky. Kdo to nevyzkoušel, neví, o čem píší, kdo tak pracuje, nemusím mu to vysvětlovat. Je to hazard s

**DVANÁCTIHODINOVÁ
PRACOVNÍ DOBA JE
HAZARD SE ZDRAVÍM**

lidským zdravím, lidskou psychikou, jedinečný základ pro narušení původně dobrých rodinných nebo mezilidských vztahů. Tak, jak se zatím šeptá nebo dokonce i nahlas mluví o zákazu práce v noci v celé EU (budou samozřejmě výjimky, kde to nejde), tak se brzy začne mluvit, psát a analyzovat práce dvanáctihodinových směn a snad se brzy stanoví nějaké pravidlo, které bude říkat, že mezi dvěma směnami musí mít pracovník více volného času, než kolik ho stráví na praco-

velkou práceneschopností. Neplní se plánované úkoly, a proto jsou prémie buď velmi krácené, nebo se neberou vůbec žádné. A teď se někdo diví, proč operátoři výroby jsou tak často na PN. Odpověď je jednoduchá. Za takových mzdových podmínek se nevyplatí chodit do práce, lépe je marodit. Jenomže ona zvýšená nemocnost je také opodstatněná, je to důsledek lidské přepracovanosti, a proto jsou lidé nejen unaveni, ale často i skutečně nemocní. Proč?

Přiměla je k tomu samotná firma svojí politikou. Nízkými mzdami většinu lidí donutí chodit na dva až čtyři přesčasy, což představuje 24 – 48 hodin práce za měsíc navíc. A to se někde musí projevit, čímž nemyslím na výplat-

ní pásce. Místo toho, aby lidé byli doma a odpočívali, chodí do práce z ekonomických důvodů, tedy z povinnosti, takže to připomíná návrat k feudalismu a nevolnictví. To je skutečně moc smutné.

5. Dobrý ředitel má dostatek potřebných kompetencí. K nim patří i kompetence o mzdách a odměnách lidí, které je třeba

vhodně motivovat k práci a také k přemýšlení. Má-li být pracovník loajální, držet a cítit s firmou a nemít zaječí úmysly, musí být vhodně motivován. Jaké jsou jeho schopnosti, to by se mělo poznat za půl roku, maximálně za rok a pak by se mu mělo oznámit, že se s ním dále počítá, nebo nechť si hledá jiné zaměstnání. Těm, kteří zůstanou, a určitě jich bude většina, se má nabídnout jak přiměřená a perspektivní práce, tak i přiměřená mzda. Pokud ředitel firmy nemá potřebné kompetence, aby rozhodoval o mzdách a odměnách a lidi vhodně motivoval k práci

a přemýšlení, k řízení může používat jen metody donucovací. Ve všech vyspělých firmách dobře vědí, že toto je už zastaralý a dávno překonaný způsob řízení a že bez správné motivace lidí se nedá dosáhnout prakticky žádného dobrého výsledku.

Pevně věřím, že tak jak se při zdaňování firem snížením sazby daní dosáhlo navýšení objemu vybraných daní, tak se podobného efektu dosáhne i ve velkých firmách, kde se zvýšením mezd a případně i úpravou pracovní doby dosáhne vyšší efektivity a tedy ziskovosti firmy. ◀

Jan Lunga, Hodonín

NÍZKÉ MZDY DONUTÍ VĚTŠINU CHODIT NA DVA AŽ ČTYŘI PŘESČASY

višti. A protože žádné jedenácti ani desetihodinové směny nepřicházejí pro nepřetržitý provoz do úvahy, prosadí se znovu návrat k osmihodinovým směnám. Jen tak budou lidé schopni v práci dlouhodobě vydržet bez nějaké újmy na zdraví. Doufám, že to bude brzy.

4. Tam, kde jsou nízké mzdy, je jistě firemní vedení znepokojeno

TĚŽBA UHLÍ, BLOKÁDY, KLIMA A KLIMATICKÁ SPRAVEDLNOST – O CO SE HRAJE!

V květnu 2016 došlo v rámci akce Break Free (from Fossil fuels) k aktům občanské neposlušnosti, na kterých participovalo více než 30 tisíc osob v Evropě a na dalších místech celého světa (např. Brazílie, Indonésie, Nigérie, Nový Zéland, USA). V německé Lužici po předem nahlášené masové blokádě tisícovky aktivistů za klimatickou spravedlnost jako součást hnutí Ende Gelände vnikly do de facto prázdného povrchového dolu a zablokovaly na více než 48 hodin činnost důlní techniky a trať, kterou se převážívá hnědé uhlí do elektrárny. Aktivisté chtěli dát jasně a veřejně najevo svůj názor, že uhlí musí zůstat v zemi – Keep it in the ground! A to i za cenu rizika zadržení či zatčení policií. Toto stanovisko podporují i vědecké výzkumy – C. Mc Glade z londýnského UCL Institu-

► Logo Ende Gelände

te for Sustainable Resources publikoval v prestižním časopise Nature (2015) závěry, podle kterých abychom dosáhli nárůstu teploty o 2°C, což je cíl mezinárodní dohody z Paříže, je nezbytné nechat v zemi 88% známých zásob uhlí, 35% ropy a polovinu zásob plynu.

S ČESKOU ÚČASTÍ

Díky českým Greenpeace a spolku Limity jsme my dorazil do Braniborska autobus s českými aktivisty, který byl při cestě na již 6. klimatický kemp (Łužyski camp – Lausitzer Klima-und Energie-camp) důkladně zkontrolován českou, a posléze i německou policií (o průběhu akce se více dozvíte v článkách J. Patočky nebo J. Trnky v Deníku Referendum). Sympatické je, že akce pomyslně navázala na symbolickou akci ze srpna 2014, kdy se asi 250 lidí z ČR zapojilo do 8 km lidského řetězu propojujícího obce určené k likvidaci kvůli těžbě uhlí v Lužici – Kerkwitz na německé, Grabice na polské straně.

Česká republika má s celou akcí společného víc, než se na první pohled zdá. Letos v dubnu média zveřejnila, že Energetický a průmyslový holding (EPH, předseda představenstva JUDr. D.Křetínský) v konsorciu s PPF má vážným zájem o koupi těžbařské společnosti Vattenfall, která je dosud v majetku švédského státu. Prodej stále čeká na schválení ze strany švédské vlády a regulátorů. Místní obyvatelé se obávají, zda soukromý inves-

tor použije miliardy EUR na účtech Vattenfallu určené k rekultivaci území na původní účel a snaží se apelovat na švédskou vládu, aby společnost neprodávala a (čím dál tím méně výnosnou) těžbu nadobro ukončila. EPH není ve východním Německu nováčkem, společnost zakoupila doly Milbrag, odkud donedávna dovážela hnědé uhlí do Opatovic a Komořan.

NEROVNOSTI A SPRAVEDLNOST

Leitmotivem celé akce je klimatická spravedlnost, koncept, který byl novinkou i pro některé české účastníky kempu, a ti rozhodně nepředstavují reprezentativní vzorek české populace. Svým způsobem se není čemu divit – něco jako „klimatické hnutí“ se v ČR v této době teprve pomalu rodí a rozkoukává. Klimatický kemp a zkušenosti těch, kteří blokovali důl nebo železnici a stali se tak součástí transnacionálního kolektivního protestu, jsou spíše ojedinělé.

Ještě před nedávnem v ČR diskurz o klimatické změně v podstatě neexistoval, pokud se téma v médiích náhodou objevilo, pak úvahami, zda něco jako „klimatická změna“ vůbec existuje nebo ne, a pokud už ano, pak s pochybnostmi, jestli je výsledkem lidské činnosti (případně ji lze ovlivnit). Vědci (resp. mezinárodní klimatický panel) v této otázce mají dost jasno a obyvatelé v mnoha zemích následky globálního oteplování pocítují na vlastní kůži. V několika zemích globálního severu jako Austrálie, Brazílie nebo USA se před lety zformovalo a udrželo silné klimatické hnutí či přímo hnutí za klimatickou spravedlnost, hnutí v posledních letech sílí v Německu, Číně nebo Indii.

Proč právě (klimatická) spravedlnost? Klimatická změna je provázaná s problematikou sociálních ne-

rovností. Touha po vyšším sociálním statusu povzbuzuje nadměrnou spotřebu, která je motorem neudržitelných emisí skleníkových plynů. Klimatická nespravedlnost je výsledkem nerovností: politicky, sociálně, kulturně a ekonomicky znevýhodněné komunity a národy používají nesrovnatelně méně energie založené na fosilních palivech, mají mnohem méně zodpovědnosti za environmentální problémy, než bohaté národy a lidé. Přesto právě je postihují nejvíce dopady klimatické změny, slabší skupiny obyvatel (marginalizovaní, chudí, ženy, děti, domorodí obyvatelé) jsou více zranitelní. Předpokládá se, že nerovnosti se mohou ještě dále prohloubit v dalších generacích.

Hnutí za klimatickou spravedlnost roste z uvědomění si souvislostí a touhy po solidaritě nejen na lokální, ale i na globální úrovni. Vlády bohatých zemí (globální sever) většinou nezvládají řešit tento problém. Fosilní paliva stála u rozvoje moderních průmyslových zemí a snižování jejich využití je vnímáno jako možná hrozba, důvod poklesu ekonomického růstu. Jedním z největších spotřebitelů fosilních paliv je také americká armáda, války jsou určitým způsobem, jak zajistit přístup k fosilním palivům. Zároveň jsou příkladem obrovského energetického plýtvání a příčinou nucené migrace.

KLIMATICKÉ HNUTÍ

Protiválečná hnutí, iniciativy za lidská práva a proti rasismu tak mají mnohé společné s klimatickým hnutím. Hledání příčin současných problémů a snaha dostat se až k jejich kořeni (lat. radix) by mohla vést k větší solidaritě v rámci úsilí o potřebnou společenskou změnu. Radikální část klimatického hnutí vidí příčiny v kapitalismu a řešení v systémové změně. To vyjadřuje úderné heslo „Sys-

tem change, not climate change!“ Je třeba změnit systém, ne jej upravit, respektive natřít nazele- no (green washing). Takzvaná „zelená revoluce“ nebo „zelená ekonomika“ podle tohoto radikálního proudu hnutí za klimatickou spravedlnost již nestačí. Kritizují proto nejen vlády a korporace, ale i neziskové organizace, které se na nedostatečných reformách podílí a nebojují dostatečně za změny.

Radikálnější proudy jsou přesvědčeny, že k opravdové změně je třeba využít i prostředků, které jsou na pomezí legality nebo dokonce ilegální v rámci současného systému. Legitimitu nenásilným přímým akcím (např. vniknutí na soukromé pozemky, bránění těžbě či dopravě hnědého uhlí vlastním tělem) dodává sama destruktivita těžby pro planetu a ničení komunit. Pokud vlády toto dovolují, lze na jejich konání nahlížet z hlediska perspektivy, že se zpronevěřily doktríně veřejné zodpovědnosti. Argumenty pro tento výklad lze čerpat ze znění ústavy (práva na

zdravé životní prostředí, vodu apod.) nebo mezinárodních úmluv – závazků, ke kterým se země přihlásily.

PAŘÍŽSKÁ DOHODA, BUDOUČNOST FOSILNÍCH PALIV A OBČANSKÁ SPOLEČNOST

Nejnovějším závazkem je výsledek klimatické konference tzv. Pařížská dohoda států OSN z prosince 2015, na níž bylo dojednáno snižování závislosti na fosilních palivech (uhlí, ropě a zemním plynu). Klíčovým cílem je omezení globálního oteplování, cílem je do roku 2100 dosáhnout ve srovnání s předindustriální érou nárůstu do 2 °C, resp. pokračovat v ambiciózním úsilí o omezení nárůstu teploty do 1,5 °C. Pařížskou dohodu ke změně klimatu letos symbolicky na Den Země podepsali zástupci 160 zemí v sídle OSN v New Yorku (za ČR ministr ŽP R. Brabec). Dohoda má nahradit Kjótský protokol a představuje průlomový závazek, který ovšem musí z pozice vysoko míněné ambice přejít do praxe a důležití aktéři musí prokázat svou zodpovědnost. Instinkty politiků co nejrychleji a kompletně zužitkovat fosilní paliva v území by byly v přímém rozporu se závazky nyní vyjádřenými i dohodou z Paříže. Angažovanost občanské společnosti považuje sama OSN pro stanovení a prosazení klimatické agendy za zásadní. ◀

ODKAZY:

- ▶ www.350.org
- ▶ <https://breakree2016.org>
- ▶ Atlas kauz týkajících se environmentální spravedlnosti - <https://ejatlas.org/>
- ▶ Znění Pařížské dohody o klimatu v angličtině: http://unfccc.int/files/meetings/paris_nov_2015/application/pdf/paris_agreement_english_.pdf

PAROZ – SVĚTLO A TEMNO

Kampaň participativního rozpočtu na městské části Praha 3 uzavřela 31. května etapu sbírání návrhů od občanů a postoupila do fáze posouzení realizovatelnosti, po níž bude následovat hlasování a realizace. Původní termín uzavírky byl prodloužen, když magistrát slíbil navýšit zdroje MČ, které paroz rozběhnou, o 50 %. Pro Prahu 3 to znamenalo zvýšení částky ze dvou na tři miliony korun, což způsobilo výrazné zvýšení šancí do té doby podaných návrhů na uskutečnění. I proto se tedy vedení MČ rozhodlo oddálit uzavírku a vytvořit prostor pro další návrhy a zvýšení konkurence.

LETÁČKY NA PRAZE 3

Aktivisté AZ pomáhali s distribucí letáčků přímo na ulicích Prahy 3, konkrétně před obchodním centrem Flora, na Olšanském náměstí a na Ohradě. Na Floře, která leží na hranici MČ, nebylo před obchodním centrem nějaké ideální místo – z obchodáku se vychází různými východy do garáží, směrem k náměstí Jiřího z Poděbrad, na tramvajové ostrůvky a před budovu. Zvolili jsme

místo před budovou, kudy odcházeli především místní. Přesto jsme narazili na nejen vyšší počet nerezidentů, ale také na

poměrně nižší zájem od rezidentů z Prahy 3. Zkusili jsme proto příště jednu stanici vzdálené Olšanské náměstí uvnitř MČ - a nepochybili jsme. Nejen, že se tam pohybovalo lehce více lidí, než na Floře před OC, a že výrazně vyšší bylo zastoupení rezidentů. Byli to navíc občané s vyšším zájmem o svoji městskou část a nástroj parozu. Přece jen místní obchody přitahují více místní lidi, lidi soucítící s místem, než velké OC.

Podobným místem byla i Ohrada, resp. chodník u (západní) tramvajové zastávky Biskupcova. Na obou těchto místech vysoká frekvence cestujících mířících do nebo z tamních domovů, na Olšanském náměstí i s vyšším počtem maminek s kočárky, které jsou nakloněny aktivistickým kontaktům.

POZITIVNÍ I NEGATIVNÍ ZÁŽITKY

Párkrát jsme někomu „vběhli do rány“, když dotyčný prohlásil, že zrovna o tématu participativního rozpočtu chtěl někde hledat informace. Většina byla ovšem „nepolíbená“, se zájmem si vyposlechli naše informace a nemálo z nich paroz přivítali. Bylo i pár takových, kteří hned měli nápad. Vyskytli se ovšem i jediní, kteří, ač leták ani nevzali do rukou a třeba ani nevyposlechli ústní informaci, měli ústa jen pro odmítnutí a kritiku, dokonce i rasistickou. Příklad, jak neznalost a hloupost, předsudky a patrně nějaká vnitřní frustrace, dovedou zatemnit mysl a svého no-

sitele scestně orientovat. Postavit proti nástroji přímé demokracie, kde si on může ve veřejném prostoru cokoli navrhnout a dát tak průchod skutečně svým názorům. Naproti tomu slunečnými vyslanci byli návštěvníci z Prahy 10, z nich zhruba polovina o parozu na desítku věděla a velká část z nich se zapojila. Tito všichni paroz uvítali a doufají v pokračování. Se zaujetím vyprávěli o návrhu, který podpořili, proč ho vybrali a nad čím přemýšlejí pro další ročník. Dokonce jsme narazili i na takové, kteří zprostředkovávali návrhy sousedům a přátelům včetně pomoci s

**NĚKOLIKRÁT DOTYČNÝ
LIVEDL, ŽE O PAROZU
CHTĚL HLEDAT INFORMACE**

internetovým hlasováním a již se chystají pořádat rozhovory se sousedy právě kvůli nápadům pro podzimní podávání návrhů. ◀

Karel Růžička

ZAMĚSTNANECKÉ VLASTNICTVÍ NARŮSTÁ

Zaměstnanecké podíly jsou běžnou věcí nejen ve Spojených státech, ale i v Evropě. Na výroční konferenci Evropské federace zaměstnaneckého akciového vlastnictví EFES 16. května 2016 bylo uvedeno, že v loňském roce mělo akciové podíly 36 milionů zaměstnanců 2 596 největších podniků z 31 evropské země.

Průměrná hodnota podílu řadového zaměstnance činí přes 25 tisíc euro (a když se započtou exekutivci, je to skoro dvojnásobek). Dohromady jde o 367 miliard euro, to je 3,1 procenta kapitalizace zmíněných podniků. Co je důležité, tyto podniky prošly zkouškou krize velice dobře, od roku 2009 se uvedená průměrná hodnota zaměstnaneckého podílu zdvojnásobila.

► <http://www.efesonline.org/Annual%20Economic%20Survey/2015/Survey%202015.pdf>

Zaměstnanecké podíly mají prakticky všechny velké podniky obchodované na burze v Británii, Irsku, Francii, Nizozemsku či Finsku. V Německu jde o necelé čtyři pětiny obchodovaných akciových společností, v Rakousku 60 procent. Největší přírůstky nastaly v letech 1995 – 2005, ale potom se jen zmírnily, krize je nezastavila.

Mírný ústup zaznamenala jen Francie, kde byl roku 2014 zrušen zákon, který zaváděl povinnost nabídnout 10 procent zaměstnancům v případech privatizace státních podniků. Tato povinnost však byla loni částečně obnovena a vztahuje se na podniky, které jsou privatizovány veřejnou nabídkou.

V řadě zemí jsou zaměstnanecké akcie daňově zvýhodněny. Někde je úplně zrušena daň z příjmu při jejich získání. Osvobozeny jsou příjmy ze zaměstnaneckých akcií po určitou hranici, v Rakousku nejnověji do 3000 euro ročně.

V seznamu nejvýznamnějších evropských společností se zaměstnaneckou účastí najdeme řadu velkých rakouských podniků – Letiště Vídeň, Oberbank, Rakouskou poštu, OMV nebo hutě Voestalpine. Německý seznam je ještě delší a ze známějších společností lze uvést Allianz, BASF, Bayer, Daimler, E.ON, Lufhansu, RWE, SAP, Siemens či týdeník Der Spiegel.

Z ČR nelze uvést nic...◀

(zf)

ANTIKAPITALISTICKÁ PODPORA KLINIKY

Celkem devět přednášek věnovaných problematice levice v ČR a Evropě, ekonomice, klimatu a genderové otázce obsahovaly letošní Dny antikapitalismu, které 20. až 22. května uspořádala v pražském klubu TransitDisplay Socialistická solidarita. Tradiční teoretickou, slovní rovinu akce tentokrát ozvláštnila i praktická – poslední sobotní přednáška se odehrála na zahradě Autonomního komunitního centra Klinika, které v týdnu obsadila policie pod záminkou hledání ohlášené bomby, ale zakrátko po jejím odchodu ji provozovatelé opět uvedli v činnost (než přišel druhý a třetí anonymní telefonát a zásah policie).

CO ZAZNĚLO

Úvodní, páteční přednáška patřila ekonomce Iloně Švihlíkové a aktivistovi Janu Májíčkovi, kteří probírali téma práce v 21. století, prekarizace a robotizace. Sobotní program otevřel Jiří Šteg, ekonom a poradce europoslance Jana Kellera, který bez původně ohlášeného Tomáše Křemena (Mladí zelení) uvedl asi 25 pří-

tomných posluchačů do počátků činnosti DIEM 25 a Plánu B. Následovali přednášky „Tradice a proměny rasismu v Čechách“ s romským aktivistou Jozefem Mikerem, Filipem Vidimským (Zleva proti xenofobii) a publi-

cistou Vítem Strobachem a „Boj proti fašismu v Evropě“ s Alenou Krempanskou (Inštitút ľudských práv), Laylou Bartheldi (Studentské hnutí za solidaritu) a

Pažáre Hejdári (Marx21, Linke). Na Klinice pak odzněla přednáška „Kapitalismus a klima“ s Radkem Kubalou a Kristinou Klosovou. Na neděli byla připravena témata „Taktiky a strategie levice v ČR“ s Adamem Bartošem (SocSol), Radimem Hejdkem (Idealisté.cz), Filipem Schneiderem (Mladí zelení) a zástupci Kliniky a iniciativy Ne rasismu, „Radikální levice v Evropě“, na něž byli přizváni Mark L. Thomas (Socialist Workers Party, V. Británie), Miguel Sanz Alcántara (En Lucha, Španělsko) a Elisiv Rognlien (Pracownicza Demokracja), a na závěr přednáška „Revoluce bude feministická, nebo vůbec nebude“ s Eliškou Kubicovou a Soňou Tichou.

Záznamy by měly být dostupné na webu SocSol, přednáška J. Štega i na webu AZ.

EU PROTI SVÝM OBČANŮM

Jiří Šteg nejprve připomněl důvody vzniku DIEM 25 – postoj

a kroky EU, ECB a MMF vůči Řecku a vládě Syrizey, které neřeší ekonomické problémy země, strukturální problémy tamní ekonomiky, zadlužení vyvolané

**JAK SE POSTAVIT
EUROMAŠINERII, KTERÁ JE
PROTI ZÁJMŮM OBČANŮ!**

frivolními nákupy atd., nýbrž v duchu neoliberalismu jen zajišťují zisky finanční ekonomice a privatizaci zbytků státního majetku Řecka dle zásady privatizace zisků a zespolečenštění ztrát. Dle Štega hledá řecký ministr financí a iniciátor DIEM 25 Janis Varoufakis nástroj, jak zasáhnout do činnosti EU, jak ji demokratizovat, jak se postavit euromašinerii, která se zvrhla proti zájmům občanů EU. Formulace se DIEM jako právnická osoba, dokončuje se evropská síť a chystá evropský parlament DIEM

(patrně obsazen losováním). „Plán B“ vidí jako snahu o změnu EU, aby se změnil i život občanů. Nutnost změny EU si podle Štega uvědomuje stále více poslanců a dalších činitelů, protože EU se už stala neakceschopnou strukturou, rejdištěm mocných a podvodníků, provázené informačním zatměním, přitom rostou nerovnosti mezi občany a EU působí sama proti sobě. Neschopnost řešit ekonomické rozdíly doložil ekonom na údajích, že HDP států EU dosahuje cca 15 bil. eur, ale rozpočet orgánů EU činí jen procento z této sumy a z toho jen zlomek představují prostředky na kohezi ekonomiky. Šteg odmítl iluze o socialistickém charakteru EU: „Je to kapitalistický megastát“, a podtrhl, že Unie není totéž co evropský hospodářský prostor, tj. odchod z EU neznamena konec hospodářské spolupráce. Pozici vykořisťované země dokumentoval ekonom na tom, že čistý příjem na jednoho pracovníka škodovky ročně činí zhruba čtvrt milionu korun, ale čistý zisk na jednoho pracovníka dosahuje půl milionu...

KAPITALISMUS A KLIMA

„Klinická“ přednáška o Kapitalismu a klimatu se zabývala

více tématy. Radek Kubal vložil marketing etiky velkých firem, které se prezentují ve svých mateřských zemích či v Evropě jako ekologicky zodpovědné, etické, ale v zahraničí páchají ekologické škody. Zmínil, že ve světě se pohybuje asi 27 klimatických uprchlíků (stáli na počátku vnitřní migrace a války v Sýrii), jejichž zemědělství se kvůli změně klimatu zhroutilo. Uvedl, že za přírodních pohrom umírají ženy 14-krát více, než muži. Klimatické změny označil nikoli za původce, ale akcelerátory války. Přiblížil Hnutí za klimatickou spravedlnost, rozvíjející se spolupráci s odbory a ocenil komplexní přístup tomu věnovanému kanadského manifestu. Kristina Klosová (Limity jsme my, Horní Jiřetín) se zaměřila na energetiku a uhelné koncerny. Zdůraznila šíři dopadů ne/těžby na různé skupiny lidí a upozornila na rozdíly mezi slovy a činy politiků. Popisovala solidární akce, v nichž se podporují lidé přes hranice států, členové různých znevýhodněných skupin atp., mj. blokádu dolů Watenfall v SRN. ◀
(kru)

►Schůzka AZ se ve středu 18. května uskutečnila na hřišti DTJ Santoška v Praze 5. Prologem byla soutěž v kuželkách, kde Ilona Švihlíková nejvíce zaměstnala Václava Exnera, který po nejvíce stavěl kuželky.

KONTAKTY

Web: www.alternativazdola.cz
E-mail: info@alternativazdola.cz
Facebook: www.facebook.com/alternativa.zdola
YouTube: kanál AlternativaZdola
Zpravodaj: zpravodaj-az@seznam.cz

Zpravodaj AZ
(květen 2016)

**Odpovědný
redaktor**
Karel Růžička

Grafický design a sazba
Michal Černý

**Do tohoto čísla
přispěli:**

Karel Růžička, Kateřina
Vojtíšková, Zbyněk Fiala, Jan
Lunga, Jaroslava Slabá,
Vladimír Opatrný

Zdroj fotografií
www.freeimages.com